

Ma 19. ujezlu po swetej tšchojosczi.

Knězo našch Bog! daj, aby my pilite na to spominali, až ty šchylne wězy wěšch, aby my stawite psched twojima wozyma chojžili, a bogabojasne byli, a tak twojogo Božego šchogowěženia we wšchylnom našchom šcherpeniu še trošchtowajsch mogli, Jesu Krista dla. Amen!

Ten Kněs našch Bog, we ňom lubowane! jo šchogowězezy. Togodla husnajo won še šamego, šwojo Bože bysche a wjasym na to nejdlymsche. Nicht ňesnajo togo šyna, ako jano ten Woschz, tež nicht ňesnajo togo Woschza, ako jano ten syn (Matth. 11), a ten Duch husgoňujo šchylne wězy, tež te Bože dlymi; wono ňewě nicht, zož Bogowe jo, mimo ten duch Božy (1. Cor. 2). Ša šwojim šchogowěženim husnajo Bog paše teke šchylne te wězy, kotarež hoško ňogo šu, jomu šu šchylne jogo statki snate wot nimernosczi, won lizy te gwěsdy, a wola je s meňom (Ps. 147, 4). Bog husnajo šchylne sachadne, nētejsche, a pschichodne wězy, a tež te, kotarež še stali ňejšu; kotarež paš še stasch možachu. Šchylno to husnajo Bog, niz pomalem; ale s rasom a na to nejlepsche (1. Jan. 3, 20). Ako taki šchogowězezy Bog suajo won wošebňie teke tych zlowekow, won suajo jich hutschobu a šche myšleňa, won šlyšchy jich šłowa a wiži šchylne jich statki, ako Dabid (Ps. 139) wot togo žějo: „Knězo, ty mē husgoňujosch a suajosch mē. Daschi ja šejzim abo stanu, ga ty to wěšch, ty rošmėjosch šchylne moje myšleňa suasdala. Daschi ja chojzim abo